

Àngel Colom: “Acceptar l'autonomisme és una capitulació”

written by Mercè Feliu | 14 de març de 2018

Àngel Colom (Rupit i Pruit, 1951), polític independentista català, activista i no violent, un dels fundadors de la Crida a la Solidaritat en Defensa de la Llengua, la Cultura i la Nació Catalanes, reactivada ara de nou per a la proclama de Llibertat i la denúncia dels dèficits democràtics de l'Estat espanyol.

Podries fer una valoració de la situació actual, l'aplicació del 155, la manca d'acord per crear govern... què en penses?

Aquesta pregunta a hores d'ara feta a qualsevol persona trobaràs que és molt complexa de respondre. Jo mateix procuro estar informat del que passa cada dia, però a hores d'ara tinc la impressió que no hem trobat el camí per arribar a l'objectiu que teníem i tenim marcat com a país. Hi havia un full de ruta, anterior a l'1 d'octubre, un full de ruta que ens duia al referèndum, que vam guanyar. I que després ens comporta l'inici de la repressió que a hores d'ara esdevé causa general de país i ho anem veient cada dia, amb l'aplicació del 155, amb unes eleccions il·legals i il·legítimes, però que malgrat tot, per supervivència de país, tothom decideix concorre-hi, les forces republicanes també. Les guanyem altra vegada i estem com estàvem. Hi ha un desconcert general en el món independentista.

Com ens en podem sortir aquesta vegada?

Sempre he estat dels que veig el got mig ple, i procuro ser també objectiu: més de 2 milions llargs de ciutadans i ciutadanes de Catalunya han fet passos personals irreversibles de desconnexió amb l'Estat espanyol; decisions que no tenen

marxa enrere. 2 milions de persones que han desconnectat mentalment d'Espanya i que volen que Catalunya esdevingui una república independent a Europa. Això és el got mig ple.

D'altra banda, és cert que en el procés, cada vegada que hem tingut situacions límit estem acostumats que sempre a última hora apareix quelcom que fa que ens en sortim. Jo ara mateix confio amb les forces republicanes, crec que trobaran una sortida, però tinc un pèl més d'escepticisme que en altres ocasions, ho reconec.

Tens algun missatge pels independentistes, especialment pels partits independentistes de tota la vida, davant el bloqueig actual?

Jo no voldria criticar cap dels partits republicans, és cert que fa anys vaig ser secretari general d'Esquerra Republicana durant 7 anys, fou el moment en què Esquerra Republicana va deixar de ser confederalista i es va apuntar clarament al procés independentista, i en bona part gràcies a això aquest partit polític passa a tenir un paper important al Parlament de Catalunya. I recordo, perquè no està mai de més de recordar-ho, que passa de ser un partit important a Catalunya, després de la recuperació de la democràcia, amb l'objectiu i l'eslògan "Cap a la independència", nítid, clar.

A partir d'aquí s'obre una via que després s'ha anat ampliant, parlamentàriament parlo, eh?, l'any 92 érem 11 diputats. Prèviament al 91, Esquerra Republicana vam presentar una proposició per la independència de Catalunya al Parlament, i vam votar-la només tres diputats, en Carod-Rovira, en Miquel Pueyo i un servidor, i actualment al Parlament hi ha 70 diputats votant independència! S'ha fet un pas de gegant.

Tenim 70 diputats, de Junts per Catalunya, d'Esquerra Republicana de Catalunya, de la CUP, tots absolutament compromesos amb la independència de Catalunya. No els vull fer cap crítica: només els demano, com a votant d'una d'aquestes tres forces polítiques, fidels a la República, que sobretot

siguin fidels al mandat de l'1 d'octubre i que es deixin d'històries, els uns i els altres. Més de 2 milions de catalans i catalanes ens la vam jugar l'1 d'octubre i els dies posteriors; ara són els nostres representants qui se l'han de jugar. La por o la rendició no estan en el diccionari de l'estratègia de la no-violència!

Hi ha un mandat republicà molt clar. Se'ns havia dit que el resultat del Referèndum de l'1 d'octubre era vinculant, doncs el resultat és vinculant; la gent ja hem fet la nostra feina, cadascú a la nostra manera ja hem fet la nostra feina i ara toca que les forces lleials a la República Catalana compleixin i implementin l'Estat català, la República. La seva obligació és trobar una sortida a aquesta complexitat actual, i per això demano que cada partit hi posi tot allò que estigui al seu abast i vull creure que ho faran, perquè no poden fer res més sinó, molts els deixarem.

Poden tornar a l'autonomisme...

Enfront de l'ocupació actual hem de poder reclamar als nostres polítics, sigles a part, que compleixin fil per randa els compromisos que van adquirir passi el que passi, i si un no el pot assumir que es retiri. Però si, com diu el president Puigdemont, que un cop ha guanyat les eleccions republicanes, les últimes, imposades, il·legals, "jo estic legitimat", primer "sóc el president legítim" i ho és, i després, "estic legitimat perquè hi ha un acord en aquest sentit", això s'ha de complir, això s'ha de complir, que busquin la manera, ja sabem que l'Estat espanyol farà mans i mànigues per impedir-ho. Doncs nosaltres hem de fer mans i mànigues per complir el mandat republicà. I no parlo només de la investidura, parlo també de tots els passos nacionals i internacionals que s'han de fer a partir d'ara. El que no podem fer de cap de les maneres és continuar fent autonomia; seria acceptar la nostra derrota i això seria capitular. I no és acceptable.

En l'estat que estem ara, donar-nos per satisfets si recuperem les institucions autonòmiques i gestionar com si no hagués

passat res, fóra reconèixer que hem perdut o, el que és el mateix: que l'Estat autoritari espanyol ens ha posat una altra vegada de genolls. El meu parer és que no es pot tornar de cap de les maneres a una situació autonòmica i qualsevol pas que es doni s'ha de defensar fins al final, no es pot fer marxa enrere, jo he après això des de molt petit, des que em vaig començar a implicar en el pacifisme i la no-violència; I això és el que estem promovent des de la Crida, de nou activada.

Fins on és capaç d'arribar l'Estat espanyol?

Dissortadament ja ho hem vist: estan castigant i humiliant Catalunya: presos polítics, gent a l'exili, una causa general que s'està omplint cada dia amb nous encausats i que ja veurem com acaba... tinc la impressió que arribat el moment, el de menys serà el judici i el seu resultat. El que pretén fer l'Estat ja ho està fent: fer por a aquesta part de la ciutadania, socialment majoritària a Catalunya, la que ja ha desconnectat d'Espanya, la que mai més donarà la benvinguda al borbó, la que ha deixat de ser súbdit... Deixar perdre aquesta oportunitat que tenim ara com a país, no tindria perdó de Déu! Per això goso dir als partits republicans: feu ja el que els ciutadans vam fer l'1 d'octubre! Sense més excuses. Sense amagar-nos res més. No ens ho mereixem!

Activista destacat a la Crida, el moviment independentista ha seduït a dos milions cent mil persones, com creus que s'ha de continuar treballant des d'organitzacions no governamentals?

Mira!, justament aquesta situació actual d'ocupació està fent activar altra vegada a gent molt diferent a favor de la República ja declarada, et poso l'exemple de la Crida: antics dirigents de la Crida ens hem tornat a activar arran de la detenció d'en Jordi Sànchez –antic portaveu de la Crida– i en Jordi Cuixart, i més tard d'una part del govern.

Com nosaltres, molts altres sectors, per exemple els antics dirigents de la no-violència, amb els quals havíem coincidit en la Marxa de la Llibertat, en l'objecció de consciència, etc., ens estem activant amb actors nous com els CDR i

lògicament amb ANC i Òmnium Cultural com a entitats líders del moviment social d'aquests darrers anys a Catalunya.

Hi ha una activitat social en aquests moments de rebuig de l'ocupació, de compromís de resistència a l'ocupació i de voluntat d'implementar des de la base la República absolutament immens. Per tant, el moviment social ja el tenim, i ja fa, i ho està fent molt bé, i ho fa sense cap direcció política al damunt; per exemple a la Crida, ningú es pregunta en quin partit estàs o simpatitzes; som, ens hem constituït com a plataforma antirepressiva. A La Crida per la Llibertat estem dissenyant un seguit d'iniciatives que van en la línia d'exigir la llibertat dels presos que hi ha i els que puguin venir, des d'aquest vessant antirepressiva i ajudant a internacionalitzar també, cadascú des de la seva manera, mirant també de trobar escletxes per informar a gent de bona fe de l'Estat espanyol, que n'hi ha! I que vigilin perquè el que està passant ara a Catalunya també els pot passar un dia a ells; els atacs a les llibertats fonamentals, als drets humans, que està fent el règim espanyol a Catalunya és segurament l'inici del desmantellament de l'estat de dret, l'inici d'un estat dictatorial que pot acostar Espanya més a Turquia que als països de democràcia consolidada.

El dia 18 la Crida per la Llibertat presenteu un Manifest a Barcelona...

Sí, a l'Ateneu Barcelonès; ens constituïm com un nou actor contra la repressió de l'Estat espanyol sobre la nació catalana. Amb voluntat d'incidir internacionalment i amb la ferma intenció de senyalar –amb accions directes no violents– tots els espais i institucions que reprimeixen el poble català; defensarem els drets humans i la democràcia i ens oposarem activament als qui ens ocupen judicialment, políticament, socialment i nacionalment. Com hem dit aquests dies, ens tornem a constituir en defensa de la llengua, la cultura i la nació catalanes. Com l'any 1981. La Crida torna!